

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXIII.

ČÍSLO 7

JÚL 2015

Noví kňazi vo farnosti - Večné sľuby M. Palaja - Farská rada
Práva detí - Deň otvorených kláštorov - Piarfest - Detský tábor
Rozhovor s P. Cerovským - Krása hudby, slova - Pozvánka na púť

7/15

Sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi - Božie Telo 4. jún 2015

„... hľadajte vždy jeho tvár.“ (1Krn 16, 11)

Písané perom, kreslené ceruzkou. Krátka veta, dlhý tón. Steblo trávy, hlboký les. Biely papier, farebný svet. Letmý úsmev, srdečný smiech. Malé dieťa, babkina dlaň.

Z malého tušenia rodí sa mi celý svet; čím som Ti bližšie, viac tomu rozumiem. Si v jednoduchosti, z ktorej sa skladá celý Tvoj obraz. Jednoduché, čisté, vari základné tvary a tváre, v tej chvíli najkrajšie pre moje pochopenie a prijatie. Teba.

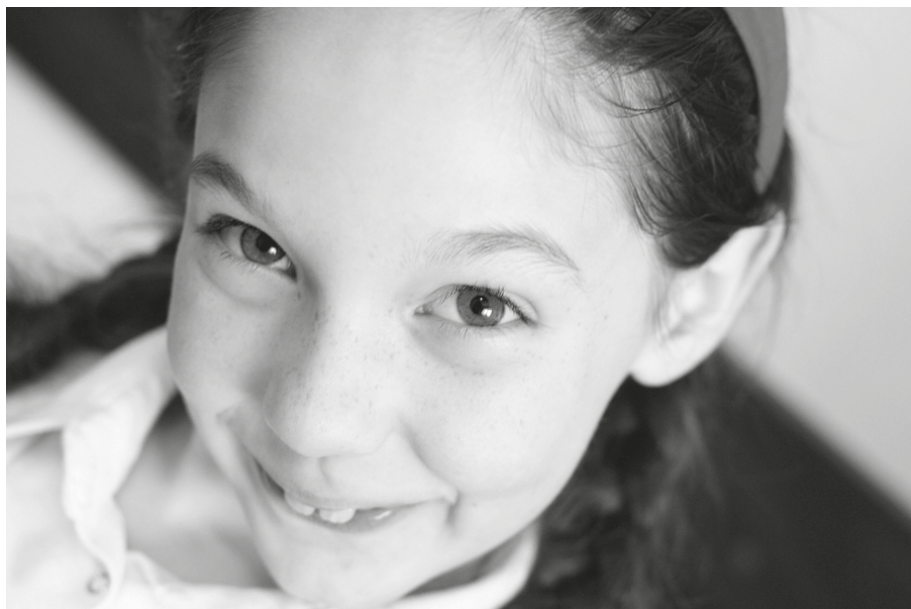
Skúšam, či to myslím vážne. Hľadám niečo krásne, čo hovorí a vytvára človek. Slová, farby, tvary, tváre... Možno toto, tu a teraz; a možno tamto, zajtra a viac. Behám, hľadám, mením, skúšam a vylepšujem. Teším sa z toho, namáham, unavujem. Hľadím sprava, zľava, zhora, zdola, mojimi aj cudzími očami.

Vracia - skús ísť bližšie, alebo nie, choď ďalej, to je umenie. Aha, tu je to štíhle, ružové, tamto svalnaté, vedľa obojaké...

Iní sú si krásnom istí, ja nie. Blúdim, strácam sa. Seba, pokoj, Teba. A hľadám znovu cestu späť, do priestoru, času a do Tvojho krásneho pokoja. Z toho ruchu, kriku, názorov a ľudských istôt. Rada vždy vybehnem do toho nášho sveta ľudského, plného krás, občas s obavami, aby som sa tam nestrácala, a vždy Ťa videla nablízku. Učíš ma rozlišovať, tolerovať, prijímať a milovať. Vidieť krásu človeka, človekom vytvorenú, ktorá Ťa oslavuje.

Obraz Teba získava ďalšie rozmery. Farebné, voňavé i pociťové. A stále si to Ty. Väčší, mocnejší, nádhernejší a zrozumiteľnejší.

Mária Melicherčíková

Od júla pôsobia v Prievidzi noví kňazi

Od 1. júla sa aj tento rok udialo niekoľko personálnych zmien v prievidzských farnostiach. Do Prievidze prichádza novokňaz Marián Husár. Ako kaplán bude v našom meste - konkrétne vo farnosti Zapotôčky - pôsobiť aj Branislav Markovič. U piaristov novozvoleného provinciála pátra Juraja Ďurneka SchP nahradí páter Michal Paluch SchP.

Pán kaplán Pavel Cerovský odchádza z farnosti Prievidza - mesto pôsobiť ako farár do farnosti Zvolenská Slatina. Novým kaplánom sa stane novokňaz Marián Husár z farnosti Levica - Rybníky.

Ako diakon príde na letnú prax do mestskej farnosti aj Michal Válka z Banskej Bystrice.

Vo farnosti Prievidza - Zapotôčky sa veriaci lúčia s pánom kaplánom Dominikom Jágerom, ktorý bude po 1. júli pôsobiť v Detve. Ako kaplán sa do Prievidze (tentoraz však na Zapotôčky) vracia Branislav Markovič, ktorý pochádza z Udiče (okr. Považská Bystrica) a licenciátom ukončil štúdium dogmatickej teológie v Ríme.

V tejto farnosti bude po celý rok pôsobiť aj diakon Jozef Benčat z Handlovej.

U piaristov z dôvodu zvolenia za provinciála odchádza páter Juraj Ďurnek SchP, ktorý bude odteraz pôsobiť v provinciálnom dome rehole v Nitre.

Namiesto neho bude v Prievidzi ako výpomocný duchovný pôsobiť páter Michal Paluch SchP pochádzajúci z Nitry - Janíkoviec.

Všetkým kňazom vyprosujeme na nových pôsobiskách hojné Božie požehnanie!

Alojz Vlčko

Marián Husár

Branislav Markovič

Michal Paluch

Matúš Palaj zložil v reholi piaristov večné sľuby

Vo štvrtok 11. júna 2015 v Kostole Najsvätejšej Trojice zložil prievádzsky rodák Matúš Palaj večné sľuby v reholi piaristov. Slávnosti sa zúčastnili nielen jeho spolubratia a príbuzní, ale i početní veriaci.

„Matúš týmto rozhodnutím i na vonok vyjadril svoju túžbu po svätosti,“ povedal v príhovore nový provinciál rehole piaristov páter Juraj Ďurnek SchP. Práve on stál pri Matúšovi aj v začiatkoch jeho reholného povolania.

V nasledujúci deň 12. júna 2015 prijal Matúš Palaj v Katedrále sv. Emeráma v Nitre z rúk nitrianskeho diecézneho biskupa J. E. Mons. Viliama Judáka diakonskú vysviacku.

Za kňaza by mal byť vysvätený v septembri tohto roka.

Text: Petra Humajová
Foto: Pavel Melicherčík

Zo zasadnutia farskej rady

Členovia Farskej pastoračnej a Ekonomickej rady farnosti Prievidza - mesto sa zišli na zasadnutí dňa 22. júna 2015. Zaoberali sa na ňom prípravou tradičnej augustovej mariánskej púte i praktickými záležitosťami týkajúcimi sa fary a kostolov vo farnosti.

Prievidzská púť

Program púte bude prebiehať v sobotu a nedeľu 15. a 16. augusta 2015 na Mariánskom vršku. Členovia farskej rady pripomienkovali a následne schválili jednotlivé body programu navrhované kaplánom Dušanom Rončákom. Rozhodli i o veľkosti pódia, ktoré sa v rámci púte tento rok využije.

Investície do farského kostola

Vo farskom Kostole sv. Bartolomeja bolo nainštalované nové ozvučenie. Podľa slov členov farskej rady sú s ním veriaci spokojní. Zvukár Juraj Grom v spolupráci s organistom, kňazmi a kostolníkmi ešte doladzuje detaily.

Zlepšiť by sa malo i vykurovanie kostola, a to prostredníctvom desia-

tich nových pecí, ktoré by mali byť do kostola privezené v polovici augusta.

Mariánsky kostol

Predbežný zámer exteriérových i interiérových opráv kostola bol Pamiatkovým úradom schválený ako reálny.

Skôr, ako sa k nemu pristúpi, je však nutné v kostole urobiť prieskum.

Finančné investície týkajúce sa mariánskeho kostola by sa teda v najbližšom čase mohli týkať skôr liturgického zariadenia kostola, ktoré je

na rozdiel od celkového projektu opráv nezávislé od výsledkov prieskumu pamiatkarov.

Štúdia rekonštrukcie fary

Pán dekan Vladimír Slovák predstavil na zasadnutí i prvú štúdiu rekonštrukcie farskej budovy, ktorá by sa v budúcnosti mala zrealizovať.

Po prehliadke návrhu a následnej fyzickej obhliadke súčasnej budovy schválili členovia farskej rady podpísanie zmluvy na vypracovanie projektu.

- Petra Humajová -

Práva detí

(Text z adorácie za rodiny)

V súčasnosti sa veľa hovorí o právach detí. Tie ich dnes majú viac ako kedykoľvek predtým. Napriek tomu mnohé z nich nie sú šťastné.

Veľkej skupine detí dnes chýba to najdôležitejšie „právo“, ktoré je základom pre naplnený a šťastný život - láska prežívaná v celistvej rodine. Láska oboch rodičov, otca a mamy, láska súrodencov, láska starých rodičov. Kristova Cirkev je však tiež rodinou, Božou rodinou, a aj vďaka nej môžeme ako deti spoznávať hodnotu a zmysel rodiny. Detom je dnes upierané právo prijímať bezpodmienečnú lásku otca a mamy spojených jedným putom vo sviatostnom manželstve. Dieťa často žije len s jedným rodičom, a hoci dostáva rodičovskú lásku aj výchovu, prakticky sa nenaučí, čo znamená verná láska, čo znamená milosrdenstvo, čo znamená zotrvať pri druhom človeku v dobrom i zlom.

Pri pohľade na kríž môžu byť však rany detí z rozdelených rodín a vzťahov uzdravené. Lebo láska

Ježiša na kríži je verná, je vytrvalá, je milosrdná. On z kríža nezostúpil, ale vytrval do konca, pretože miloval svojho Otca a miloval nás.

Niektoré krajiny sa snažia v mene slobody vedome zastierať zmysel slov otec a mama ako základných vzorov pre budúcnosť rodinného života súčasných detí. Napriek tomu to nič nemení na skutočnosti a pravde, že Boh je a vždy bude naším milujúcim a starostlivým Otcom, ktorý sa nám dáva spoznať v tele svojho Syna Ježiša Krista. A vďaka tomu aj Ježišova Matka, Panna Mária, je a vždy bude naša láskavá Matka.

Detom je tiež upierané právo stožitiť sa so svojou prirodzenou identitou chlapca alebo dievčaťa. Sú rôznymi spôsobmi vtáňovaní do situácií, kde si môžu, ba v niektorých krajinách i musia svoju rodovú identitu zameniť, vyskúšať.

Foto: Mária Melicherčíková

Chlapci nemôžu prirodzeným spôsobom dozrievať na mužov, budúcich otcov a dievčatá na ženy, budúce mamy. Napriek tomu, pri pohľade na Ježiša a jeho Matku, vidíme v pravde, kto je muž a kto je žena. Že úlohou muža je ponúknuť svoju silu, aby ňou druhých chránil, resp. zachránil, a úlohou ženy je ponúknuť svoje srdce, aby v ňom prinášala milosrdenstvo každému človeku napriek jeho chybám a ľudským slabostiam.

A napokon, v mnohých regiónoch sveta je deťom upierané právo na vzdelanie. V rozvojových krajinách sú deti využívané ako lacná pracovná sila alebo aj ako vojenská sila a v rozvinutých krajinách sú zase ovládané a manipulované médiami, hrami, internetom, virtuálnou komunikáciou, materiálnymi vecami. Napriek tomu nám Boh dal svoje slovo a nikdy nás neprestane vyučovať, ak po tom budeme túžiť.

Nebeský Otče, ty si skutočným darcom pravej slobody a všetkých ľud-

ských práv. Bud' naším Otcom a ujmi sa všetkých svojich detí a ich potrieb. A ty, Božia Matka, oroduj za svoje deti, za ich skutočné práva. Zastaň sa rodín, manželov spojených vo zväzku sviatostného manželstva, slobodných mužov a žien obetujúcich sa pre dobro druhých, zastaň sa všetkých detí žijúcich bez lásky.

Nech sme všetci tým, čím sme. Obrazom Boha. Nech sem všetci tým, k čomu sme povolani, svedkami obrazu Najsvätejšej Trojice v nás, obrazu osôb žijúcich v spoločenstve vzájomnej sebadarujúcej sa a plodnej lásky.

Nech je každá rodina v našom meste, v našej krajine i na celom svete Kráľovstvom lásky.

Nech nik z nás nebráni svojimi posťami a správaním „prichádzať deťom k tebe“.

- Manželia Blaškovci -

Majú sestričky pod závojom vlasy?

Rok zasväteného života so sebou priniesol i akciu Deň otvorených kláštorov. 27. júna 2015 v Prievidzi pôsobiace rehoľné spoločenstvá (mariánky a piaristi) otvorili dvere a brány svojich kláštorov pre návštevníkov. Okrem priestorov im prostredníctvom osobných rozhovorov dovolili nahliadnuť aj do ich služby a poslania.

V súčasnosti v Prievidzi pôsobia traja piaristi. V správe majú Kostol Najsvätejšej Trojice a školu. S organizáciou dňa otvorených dverí od 9:00 do 12:00 im pomohli mladí ľudia, ktorí boli dôkazom ich služby a naplňania štvrtého sľubu - osobitnej starostlivosti o deti a mládež.

Deň otvorených kláštorov bol zároveň i evanjelizačným podujatím. Počas programu zneli pred kostolom chváľové piesne kapely Heartbeat, ktorá spoločne s kapelou GodKnows hráva v piatky počas celého roka chvály v piaristickom kostole.

Prehliadku kostola, krypty, zvonice a školy zabezpečovali mladí zo spoločenstva PIAR, pán Hlaváč a pedagógovia z Piaristickej spojenej školy. Záver programu tvorilo posedenie pri gulášoch s rodinami spoločenstva Piar.

„Bol som prekvapený, koľko ľudí sa ku nám prišlo pozrieť,“ zhodnotil podujatie páter Ján Hríb SchP. „Samozrejme, väčšinou to boli ve-

riaci, ktorých poznáme i bežne z kostola. Ale objavili sa aj úplne neznámi ľudia, ktorí sa pýtali na to, čo je rehoľa, kláštor a očividne o nás veľa nevedeli.“ Program u piaristov napokon namiesto plánovanej dvanástej skončil až o druhej hodine poobede.

Dvere svojho kláštoru otvorili i rehoľné sestry - mariánky.

V súčasnosti ich v Prievidzi pôsobí päť. Počas Dňa otvorených kláštorov od 15:00 do 18:00 predstavili návštevníkom skromné priestory svojho kláštoru, umožnili návštevu kaplnky, kuchyne i malej rajskej záhrady. Kto prišiel presne o 15:00, mohol sa spoločne so sestrami pomodliť Koorunku k Božiemu milosrdenstvu.

Sr. Bernarda Diškantová FDC ochotne odpovedala na zvedavé otázky - nielen na tie z propagačného plagátu, napr. či majú sestričky pod závojom vlasy, ale i otázky týkajúce sa prežívania zasväteného života. „Čo ma najviac priťahovalo na zasvätenom živote, to bola modlitba a život v spoločenstve. Snažím sa žiť svoj život v Božej prítomnosti.“

Akú zo série vtipných otázok dostala počas svojho rehoľného života? „Napríklad či sa kúpem v habite. Odpoveď je jasná - nie. Niektoré veci zostávajú prirodzené, i keď človek žije v zasvätení.“

Návštevou oboch rehoľných spoločenstiev počas Dňa otvorených kláštorov som si uvedomila vďačnosť za ich pôsobenie v Prievidzi, aj za všetky milosti, ktoré ľuďom v Prievidzi prinášajú prostredníctvom svo-

jej obetavej služby. I keď sa dejú zmeny a rehoľníci sa v rámci svojich kláštorov na Slovensku presúvajú a menia, charizma rehole a dobrá z nej plynúce zostávajú. Pre Prievidzu je to teda zjavovaná Božia láska a osobitná starostlivosť o deti a mládež.

Text: Anežka Kútiková

Foto: Michal Belák, Ján Hríb, Bernarda Diškantová

Rehole pôsobiace na území Dekanátu Prievidza

Kongregácia Dcéry Božskej Lásky (mariánky) - rehoľu založila Matka Františka Lechnerová v roku 1868 vo Viedni. Začala tu zriaďovať Mariánske ústavy - domy pre dievčatá, ktoré si v časoch spriemyselňovania hľadali prácu v mestách. V súčasnosti pôsobia na troch kontinentoch sveta približne 1000 sestier tejto Kongregácie. Sestry sa snažia všade naplňať základnú charizmu svojej rehole - zviditeľňovať Božiu lásku.

Do Prievidze prišli sestry v roku 1908. Pôsobili ako učiteľky na ľudovej i meštianskej škole, mali menu, internát pre dievčatá a sirotinec. V súčasnosti sa venujú najmä vyučovaniu náboženstva, organizujú rôzne duchovné akcie a pomáhajú vo farnosti. Pôsobia tu päť sestier: sr. M. Bernarda Diškantová FDC, sr. M. Benedikta Mátošová FDC, sr. M. Xavéria Mikulová FDC, sr. M. Timotea Šebeňová FDC, sr. M. Michaela Ševčíková FDC.

Rád chudobných regulárnych klerikov Matky Božej Zbožných škôl / Rád Zbožných škôl (piaristi) - rehoľu založil sv. Jozef Kalazanský v roku 1617 v Ríme. Z jeho iniciatívy tu vznikla prvá bezplatná škola v Európe, v ktorej piaristi deťom poskytovali praktické vzdelanie spojené s kresťanskou výchovou, a tak sa im snažili zabezpečiť dôstojný život - pozemský a neskôr i večný. To je charizmou rehole dodnes. Približne 1400 rehoľníkov pôsobí v súčasnosti na piatich kontinentoch.

Do Prievidze prišli piaristi v roku 1666. Od začiatku sa venovali nábožensko-pedagogickej činnosti, ale zaslúžili sa i o výstavbu barokového kostola, ktorý patrí medzi najkrajšie

barokové stavby strednej Európy. V súčasnosti prevádzkujú Piaristickú spojenú školu Františka Hanáka so štyrmi organizačnými zložkami - materskou školou, základnou školou, gymnáziom (osemročným i štvorročným) a strednou odbornou školou. Pôsobia tu traja pátri piaristi - P. Ján Hríb SchP, P. Marek Kotras SchP a P. Michal Paluch SchP.

Misionári Matky Božej Lasaletskej (saletíni) - rehoľu založil biskup Philibert de Bruillard v roku 1852. Jej kňazi mali slúžiť pútnikom na mieste zjavenia Panny Márie v La Salette, šíriť posolstvá zjavenia a pozývať človeka na zmierenie s Bohom, druhými i sebou samým. Neskôr sa rehoľa rozšírila do celého sveta. Dnes viac ako 900 bratov a kňazov pôsobí v 24 krajinách sveta.

Na Slovensku pôsobia saletíni iba na dvoch miestach - v Považskej Bystrici a v Chrenovci-Brusne, ktorý patrí do nášho dekanátu. Prišli sem v roku 1993. Momentálne tu pôsobia traja pátri saletíni, Poliaci P. Andrej Tomaka MS a P. Czeslaw Oko MS a Slovák P. Matej Trizuliak MS. Venujú sa spravovaniu farnosti, ale i príprave duchovných obnov a práci s dospelými i mládežou.

-ph-

Foto: P. Ján Hríb SchP

Piarfest sa zamerail na rodiny

V jedno piatkové popoludnie dvor piaristickej školy znovu ožil. 5. júna sa tu na Piarfeste stretli rodiny a priatelia školy. Spoločne oslávili jeden z najväčších darov, ktorý od nášho dobrého Boha máme - a tým je rodina.

Účastníci Piarfestu si spoločne pozreli kultúrne vystúpenie detí. Čas mohli stráviť i výrobou rôznych zaujímavých vecí v tvorivých dielničkách či volejbalovým zápasom medzi rodičmi. Nechýbalo ani veľmi chutné pohostenie, ktoré pripravili pani učiteľky piaristickej základnej školy. Tie boli zároveň aj hlavnými organizátorkami tohto podujatia.

Na záver po požehnaní všetci svorne skonštatovali, že spoločenstvo rodiny je naozaj veľkým darom od Boha.

Text a foto: P. Ján Hríb SchP

DENNÝ LETNÝ TÁBOR

4 ŽIVLY

TERMÍN : 27. júla – 31. júla 2015

KDE A KEDY : farský dvor s nástupom od 7:30 do 8:00
a s ukončením dňa o 17:30

CENA NA DEŇ : 4€ jednotlivec a 3€ súrodenec

TEŠÍME SA NA TEBA ☺ !

Novinky z piaristickej školy

Spievam po francúzsky

Dňa 19. 6. 2015 sa v priestoroch Cikkerovej sály v Banskej Bystrici konalo medzinárodné finále súťaže Spievam po francúzsky. Spevácke výkony hodnotila odborná porota v zložení Jana Orlická a Soňa Čutorová (SR), Noémie Labrousse (Francúzsko), Miroslava Pavlíková (ČR) a Aneta Wojtaszek (Poľsko). Súťažili speváci a speváčky aj so skupinami z Poľska, Maďarska, Slovenska a Čiech. Spievali moderné francúzske piesne v troch kategóriách. Naša študentka **Viktória Granecová** zvíťazila v kategórii od 14 do 17 rokov. Viktórii srdečne gratulujeme a želáme ešte veľa podobných úspechov!

Talent Trenčianskeho kraja

V stredu 10. júna 2015 výstrel z dela v delovej bašte na Trenčianskom hrade otvoril ďalší ročník oceňovania najtalentovanejších žiakov a študentov nášho kraja. Vo veselej a uvoľnenej atmosfére v duchu stredovekého hradného panstva boli predstavení najlepší žiaci a študenti, ktorí dosiahli pozoruhodné výsledky i za hranicami kraja na celoslovenských, prípadne medzinárodných vedomostných, umeleckých aj športových súťažiach.

Veľmi nás teší, že talentom Trenčianskeho kraja sa stal náš študent z 1.G triedy **Ivan Petrovič** za úspechy dosiahnuté v prírodovedných súťažiach, najmä v Stredoškolskej odbornej činnosti za výskum odrôd papriky. Aj jeden z našich učiteľov, **Mgr. Marek Šimurka**, dostal od predsedu okresného úradu Trenčín Ďakovný list.

Biologická olympiáda

Dňa 14. mája 2015 sa v priestoroch Základnej školy na Ulici Dobšinského uskutočnilo okresné kolo biologickej olympiády kategórie D. Súťaže sa zúčastnilo 24 žiakov. Našu školu reprezentovali dvaja žiaci sekundy - **Dominik Bakoš**, ktorý sa umiestnil na 6. mieste a **Martin Franek**, ktorý získal 1. miesto. Chlapcom srdečne blahozeláme a prajeme veľa ďalších úspechov v štúdiu biológie.

Metóda CLIL

Na 1. stupni aj v druhom polroku pracovali žiaci s metódou CLIL, čo znamená zavádzanie anglického jazyka do iných predmetov.

V Prírodovede boli zvolené témy ľudského tela a aj živočíchov, ktoré sú u detí veľmi obľúbené. Na matematike venovali žiaci pozornosť násobeniu a deleniu. CLIL je nenásilná, zábavná a efektívna cesta, ktorá pomáha deťom, ale i učiteľom.

Uhrovec - Devín - Sandberg

Vo štvrtok 28. mája 2015 sa vybrali žiaci 8. a 9. ročníka na exkurziu - skutočne polytematickú. Jej cieľom bolo totiž rozšíriť si vedomosti z oblasti dejepisu, literatúry, ale aj biológie a geografie. Najskôr sa za-

stavili v obci Uhrovec, kde navštívili rodný dom dvoch osobností, ktoré sa zapísali do našich národných dejín veľkými písmenami - Ľudovíta Štúra a Alexandra Dubčeka. Upevnili a doplnili si najmä poznatky o živote a diele Ľudovíta Štúra. 200. výročie jeho narodenia si Slovensko pripomína práve v roku 2015, ktorý bol vyhlásený za Rok Ľudovíta Štúra.

Cesta exkurzie pokračovala ďalej na Hrad Devín, miesto, ktoré priam dýcha atmosférou dávnej minulosti. Popri vynikajúcom výklade sprievodkyne žiaci mohli pozorovať aj ned'aleký Sandberg, ktorý bol ich poslednou zastávkou. Všetci boli zvedaví na „pieskový vrch“, jednu z najvýznamnejších paleontologických lokalít na Slovensku, ktorá je súčasťou Národnej prírodnej rezervácie Devínska Kobyla.

Podobu tohto vrchu formovalo praveké more Tethys. Našli sa tu unikátne nálezy, napr. žraločie zuby, ulitníky, lastúrníky, kosti tuleňov, tret'ohorných veľrýb a iných živočíchov druhov, ale aj semien a plodov. Sypký piesok vzbudil v mnohých prázdninový pocit, akoby sa nachádzali na pobreží mora, resp. niekde na púšti.

Úspech vo florbale

V piatok 12. júna organizoval Mestský športový hokejový klub Prievídza 1. ročník florbalového turnaja žiakov 1. až 3. ročníka ZŠ. Za účasti 6-tich družstiev zvíťazilo družstvo Piaristickej základnej školy pod vedením Mgr. Márie Mačuhovej. Gratulujeme!

Beseda so spisovateľkou

Dňa 11. júna 2015 prijali žiaci 7. A triedy pozvanie na besedu do Hornonitrianskej knižnice. Stretli sa so slovenskou spisovateľkou Lenou Riečanskou.

Autorka prezentovala svoju najnovšiu knihu Ach, tá Joja!, ktorá je určená dievčatám v tínedžerskom veku. Milým prekvapením pre pani spisovateľku bolo úvodné vystúpenie troch šikovných žiačok, ktoré predviedli krátku dramatizáciu ukážky z prezentovanej knihy. Veľkým potleskom ich odmenili aj pani knihovníčky a deti z iných škôl, ktoré sa taktiež zúčastnili na besede.

Pripravila: Elena Blašková

Foto: archív školy

Fotografovanie mi v pastorácii pomáha

Ohraničiť svet okolo seba malým priezorom na fotoaparáte, to je pre fotografa ako vhuľnúť do iného sveta. Každý to vnímame inak. Poprosila som nášho (teraz už vlastne bývalého) kaplána Pavla Cerovského, aby nám o svojom koníčku - fotografovaní - porozprával trochu viac.

Kaplán Paľko, už na niekoľkých pôsobiskách ťa sprevádza fotoaparát. Môžeš nám prezradiť, kedy a ako sa v tebe zrodil tento koníček?

Pamätám si tú chvíľu doteraz. V roku 2003 som sa vrátil zo základnej vojenskej služby a kúpil som si prvý fotoaparát. Nevieť už presne, aký, ale spomínam si na to, že to bol Kodak na klasické 35 mm filmy. Dôvod, prečo som začal fotografovať, bol jednoduchý. Ako partia sme najmä v lete chodili na mnohé výlety a tábory.

A hoci niektoré udalosti boli nezapomenuteľné, predsa ich čas a iné zážitky zasúvali do úzadia. Preto

som chcel tieto momenty zachytiť a nezabudnúť na ne.

Je pre teba zložité spájať pastoráciu a fotografovanie?

Nie, práveže si myslím, že fotografovanie mi v pastorácii pomáha. Je to pre mňa relax, zmena práce, záľuba, ktorá ma vytrháva z rutiny a zabraňuje vyhoreniu. Zároveň prostredníctvom fotografie zachytávam krásu. Vo Svätom písme sa hovorí, že z veľkosti a krásy stvorenia sa dá spoznať jej Stvoriteľ - Boh (porov. Múd. 13,5). Takže hľadanie a sprostredkovanie krásy Božieho stvorenia je pre pastoráciu tiež užitočné.

Foto: Mária Melicherčíková

Ktoré témy vo fotografovaní sú tvojmu srdcu najbližšie?

Ako som už spomínal, s fotením som začínal na výletoch a táboroch, preto veľmi rád fotím ľudí v pohybe. Ale aj portréty a všetko, čo sa týka človeka. V poslednom čase mi učarili aj HDR fotky (z anglického High Dynamic Range) s vysokým dynamickým rozsahom. Znamená to, že na obrázku sú tie najtmavšie i najsvetlejšie oblasti dokonale prekreslené. Začínam tiež fotiť veľkosť a krásu nočnej oblohy - ale to som ešte len v začiatkoch.

Ako vnímaš krásu a umenie ponúkať ju ľuďom? Myslíš si, že sú k nej citliví?

Krása a umenie vždy boli a stále sú vnímané veľmi subjektívne. Viackrát sa mi stalo, že to, čo som ja považoval za krásne, väčšina odmietla a považovala za všedné či nedostatočné. Krása má v človeku vzbudiť emóciu. Ak sa to prostredníctvom fotografie podarí, vzniká umenie.

Ľudia sú na krásu stále citliví, ale nevedia si ju uvedomiť. V hektike súčasného sveta nemajú čas zastaviť sa, vychutnať si ju a vnímať, čo krása robí s ich životom a vnímaním.

Paľko, myslíš si, že svet okolo teba je pri fotografovaní iný?

Pravdaže je iný. Fotografia zachytáva neopakovateľný moment. Všetci sa nachádzame v lineárnom plynutí času.

Poznáme včerajšok, zajtrajšok a okamih súčasnosti, ktorý je neuchopiteľný. Fotografia dáva tomuto neuchopiteľnému okamihu stálosť, takže emóciu, ktorá môže trvať.

Foto: Pavel Cerovský

Taktiež sa zameriava na detail, ktorý nám v bežnom živote uniká.

Máš svoje sny, čo by si chcel v živote dosiahnuť v oblasti fotografovania?

Nikdy som pri fotení nemal nejaké vysoké ambície. Stačilo mi, keď sa ľuďom moje fotky páčili.

Nepokladám sa tiež za dobrého a skúseného fotografa. Toto všetko robím len ako svoju záľubu.

Ďakujem ti za tvoje úprimné slová a prajem ti aj za čitateľov veľa krásnych zážitkov pri zachytávaní Božích diel - a dobré svetlo.

- Mária Melicherčíková -

Krása hudby

Existuje názor, že všetka hudba je dobrá, len si k nej človek musí nájsť cestu. A taktiež jestvuje odlišný pohľad, ktorý diferencuje hudbu na dobrú a zlú.

Ľudí taktiež v zjednodušenej forme uvažovania čiernobielo triedime na dobrých a zlých, a to napriek tomu, že sa ku každému jednému narodenému nemluvniatku skláňame ako ku nepoškvrnenému oltárikovi čistoty. Keď sme slobodnou vôľou schopní pozmeniť kolorit darovaného jasného svetla života, tak môžeme sfarbiť aj kolorit jasného svetla daru hudby.

Hudbu v prirodzenosti tvoríme na pozdvihovanie ducha, pripodobňovanie si rôznych sfér, zamýšľanie sa, vytváranie obrazov. Ale hudbu môžeme tvoriť i na účely satanizmu, mocenských štruktúr, na predvádzanie sa. A v tom tu spočíva jedna

z podstatných krás hudby, ktorá vždy čistým, nefalšovaným obrazom odhaľuje všetko o jej pôvode, z ktorého v danom okamihu vznikala, a účelu, pre ktorý vznikla.

Na hudobných súťažiach je vždy daná povinná skladba, ktorú musia súťažiaci interpretovať zahrnúť do svojho programu. Aj keď je súťažiacich päťdesiat, čo znamená, že na súťaži zaznie päťdesiatkrát tá istá skladba, a noty s hudobnými značkami platia pre všetkých rovnako, predsa zaznie päťdesiat rôznych interpretácií.

V tom spočíva ďalšia z mnohých krás hudby, pretože okrem miery talentu, ktorá sa skôr dotýka reme-

Foto: Mária Melicherčíková

selného prevedenia skladby, sa na päťdesiatich rôznych interpretáciách podieľa miera charakteru ľudskej bytosti s duchom.

Hudba nám sama dáva dar neverbálnej komunikácie dušou. Krása hudby je dôkazom existencie Boha, ktorého nevidíme, ale ho vnímame, tak ako aj hudbu nevidíme, ale ju počujeme. Vplýva na nás fyziologicky, otvára nám krásno, vynášajúc nás vždy len jedným smerom.

V časopriestore hudby sa odzrkadľuje dimenzia Božieho Ducha. V jednom okamihu znie hudba, ktorá sa zároveň zanechávajúc dojem stáva minulosťou a súčasne nabudzuje budúcnosť. Istý hudobný štýl minimal music využíva relatívne plynutie času. Jeho cieľom je vyjadriť ucelenú myšlienku na čo najmenšej ploche. Zaujímavé pri počúvaní minimal music je, že pri desaťminútovej kompozícii máte pocit, akoby ubehlo len päť minút.

Každý vzťah treba budovať. Vzťah k rodičom, k Bohu - je tam väzba, ale úroveň vzťahu záleží na nás. Vzťah k hudbe treba tiež pestovať a udržiavať. Keď hľadáme, prosíme, modlíme sa, stávame sa k Bohu citlivejšími až počujúcimi.

Taktiež schopnosť preniknúť do nebeského daru hudby je výsledkom túžby po poznaní. Je to cesta, po ktorej môže kráčať každý bez rozdielu (na škodu veci je, že nie vždy v hudobnej produkcii našich kostolov počuť túžbu po poznaní, čo vyplýva niekedy aj z postoja kňazov).

Avšak hudba je len jedným z darov, ktorými možno bojovať v živote. Či sa vie človek hudbou vyjadriť, alebo ju vie interpretovať, sú v živote okamihy, kedy ani krása hudby nepomôže.

- Marek Dietrich -

Krása slova

Slovo je veľký pojem a krása slova, to je hĺbka jeho hodnoty. Dá sa deliť na mnoho spôsobov. Ide naším životom od zrodu až po skon. Už nad kolískou znejú v speve pre slniečko milé, ukladajú sa v hlávke malej, hľadajú si priestor v nej.

Kto dokáže zmerať hodnotu slova? Láskavú z úst matky či poučné z úst otca. Slovo má úžasnú silu!

Dimenzia života je hľadať seba, posunúť sa vpred. Preto slová váž, lebo sa nedajú vziať späť. Vedia pohľadiť, ale aj raniť. Aj láska čarovná mnoho krásnych slov má, ak nie sú úprimné, vietor ich rozfúka, ostane len smútok v duši, len láska lásku zaručí.

Človek je ako sopka, vybuchne v návale zlosti, urazí blízkeho, niekedy aj Pána Boha. Potom ako po búrke vidí tú spúšť v duši. Prečo sme len takí? Krása slova teší Boha i ľudí okolo nás. Preto sejme len úprimné slová a žatva bude bohatá.

- Štefánia Koryťáková -

Kazatelia najkrajšieho Slova

Ku kráse neodmysliteľne patrí aj zamýšľanie sa nad krásou slova. Nám veriacim sa hneď pripomenie to najkrajšie Slovo, ktoré sa stalo telom a prebývalo medzi nami. Aj naši kňazi vynakladajú nemalé úsilie, aby nám toto Slovo prostredníctvom svojho slova priblížili každý deň na svätých omšiach. Preto sme sa rozhodli urobiť malý prieskum. O svoj pohľad na kázne sa podelili prvoprijímajúce deti, mládež, dospelí pracujúci aj starší dôchodcovia. Farníkov sme oslovili s touto otázkou:

„Koho by ste nominovali do súťaže o najlepšieho kazateľa v Prievidzi a prečo?“

- * Pátra Janka Hríba, páči sa mi, ako s deťmi komunikuje a vie sa k nim priblížiť.
- * Kaplána Dušana Rončáka, má veľmi pekné sväté omše a je veľmi milý.
- * Páter Juraj Ďurnek, lebo hovorí tak horľivo, vie zaujať.
- * Pán dekan Slovák, okrem toho, že je šikovný a talentovaný, je aj veľký profesionál.
- * Pátra Mareka Kotrasa, pre praktickosť do života.
- * Pátra Juraja, jeho kázne sú na vysokej intelektuálnej úrovni a má dobré myšlienky podané výborným spôsobom.
- * Pán farár Marek Sabol z Veľkej Lehôtky, je to perfektný kazateľ, robí perfektné výlety a opekačky pre farníkov.
- * Kaplán Dominik Jáger zo Zapotôčkov, pretože vie tak moderne podať Sväté Písmo, že sa to dá aplikovať do dnešného života a zaujme to mladších aj starších.
- * Pátra Mareka, dokáže rozprávať jednoducho a tak trefne psychologicky, jednoducho vystihnúť podstatu.
- * Pátra Janka, lebo je veľmi milý a zlepšuje každému známy.
- * Kaplána Dušana, lebo sa vie deťom primerane prihovoriť na detských omšiach.
- * Juraja Ďurneka, oslovuje ma hĺbka jeho kázní a praktické návody do života.
- * Pátra Mareka, pretože rozpráva zážitky zo života a je blízky ľuďom a dokáže rozprávať tak, aby to pochopili aj jednoduchí ľudia.
- * Pátra Juraja, lebo sa nad jeho kázňami nezamýšľam len počas omše, ale chodím s nimi celý týždeň - majú takú hĺbku.
- * Pána dekana, lebo vychádza z udalostí zo sveta, ide tak zoširoka, že človek spočiatku ani nevie, kam tým mieri, a potom cez to pekne príde k tej podstate, k Evanjeliu.
- * Páter Marek, jeho kázne sú vecné aj mládeži prístupné, vtipné, má rečnícky dar, ducha kazateľa.
- * Pán kaplán Pavel Cеровský, má zrozumiteľné, vecné kázne a hovorí krásne pomaly, jasne - a to je pre kazateľa potrebné.
- * Pátra Janka Hríba, je maximálne prístupný deťom, je doslova ich veľký kamarát.

- * Dekan Slovák, on krásne vysvetlí Bibliu.
- * Pátra Juraja, je v ňom horiaci oheň, ktorý zapalať aj ostatných.
- * Páter Marek, keď je za ambónou, on sa tam normálne zmení, má veľmi zaujímavé kázne.
- * Predchádzajúci pán farár Martin Dado, prišli mi také ľudské tie kázne, bolo mi to blízke.
- * Pán kaplán Cerovský, je taký konkrétny a hovorí do života, rozoberie presne to, čo sa číta.
- * Pán dekan, pretože vie vysvetliť veci zo všetkých uhlov pohľadu.
- * Páter Juraj Ďurnek, lebo ma bavia jeho kázne, sú také duchaplné a vychádza z neho podpora.
- * Páter Marek, keď ho vidím, mám pocit, že je ako Pán Ježiš, keď ide a káže.
- * Pán dekan, pretože káže tak do srdca.
- * Branislav Markovič, on tu bol predtým a ide teraz na Zapotôčky, on mal stručné, výstižné, perfektné kázne. A má peknú bradu.
- * Pán diakon, je veľmi milý.
- * Pátra Ďurneka, ja ani neviem, celkovo - obsah, výstižnosť, každý rok to isté evanjelium, ale iný, výstižnejší príklad.

Ako vidíme, odpovede sú pestré, a to sa ešte niektoré nezmestili na papier. Ťažko by bolo vybrať najlepšieho. Asi to napokon bude tak, že máme naozaj dobrých kňazov, a každý z nich vkladá do svojich kázni svoje životné skúsenosti, hodiny strávené meditovaním nad Písmom a inšpirácie od Ducha Svätého najlepšie, ako vie, len aby veriacim sprostredkoval krásu Božieho Slova. Nech je aj táto malá anketa pozvaním k vďačnosti za našich kazateľov i k modlitbe, aby mali odvahu postaviť sa k ambóne aj vtedy, keď sa im zdá, že im nič pekné na um nezišlo.

- Zuzana Škrinárová -

Jason Evert: Teológia jej/jeho tela

(Recenzia knihy)

Hoci sme o tele písali iba nedávno, zdá sa, že téma krásy nás núti pokračovať v úvahe o ňom i ďalej. Čo je naozajstnou podstatou krásy ženy a aká je úloha muža vo vzťahu k jej krásy? Na to sa pokúsil dať odpoveď Jason Evert vo svojej knihe *Teológia jej/jeho tela*, ktorá vyšla vo vydavateľstve Don Bosco v roku 2013.

Pomerne tenká kniha v mäkkej väzbe upúta čitateľa už svojím vzhľadom. Je „obojsstranná“ - teda polovica knihy je napísaná pre ženy a druhá polovica (obrátená „hore nohami“) pre mužov.

Teológia jej tela má svoj podtitul *Objavovanie krásy a tajomstva ženskosti*. Je zaujímavé, že autor nehovorí iba o krásy ženy, ale podčiarkuje aj dôležitosť tajomstva ženy a jej poslania vo svete. Žena je krásna navonok, ale i vo vnútri. Je krásna tým, kým je. „*Vonkajšia krása nikdy neprechádza do duše*“, naopak, „*krása duše sa zrkadlí v tvári*“.

Ak má krása silu pozdvihnúť dušu človeka vyššie a núti ho neustále hľadať, potom sa práve krása ženy môže stať cestou odhalenia a pochopenia tajomstva pre muža - tajomstva ženy, ale aj tajomstva

Boha. Samozrejme, iba za predpokladu, že krása ženy bude prijímaná ako súčasť jej osoby, nie ako vec, ktorú možno použiť, alebo si ju privlastniť.

To najkrajšie a najvzácnejšie v žene je ukryté v jej vnútri, v materskom lone. Je to priestor, kde vzniká život, najväčšia hodnota. Byť matkou je poslaním. Práve ním ženské telo zjavuje Boha.

Ako je žena stvorená prijímať lásku muža, tak je duša stvorená prijímať lásku Boha. Dôstojnosť ženy je v očiach Boha taká veľká, že keby si ju každá žena uvedomovala, nikdy by dobrovoľne nedala súhlas na zneuctenie svojho tela. A keby si ju uvedomoval každý muž, tak by tajomstvo ženy chránil.

Teológia jeho tela má podtitul *Objavovanie sily a poslania mužskosti*. Osobne ma druhá časť knihy upútala

viac. Svet žien je mi predsa známy, ale vo svete mužov sa žena orientuje ťažšie.

Autor vysvetľuje, čo pre muža znamená sila, ako sa prejavuje. Veľmi sa mi páčil príbeh zalúbeného chlapca, ktorý raz Jasonovi Evertovi povedal: „*Vieš, tá dievčina, s ktorou teraz chodím... zomrel by som za ňu. Myslím to vážne. Ak by jej niekto priložil ku hlave zbraň, povedal by som: Zastrel' mňa namiesto nej. Tak veľmi ju milujem!*“ Jason mu pokojne odpovedal: „*V poriadku. Urob to. Zomri pre ňu, ale... ak chceš pre ňu naozaj zomrieť, nechaj zomrieť svoju žiadostivosť. Ak ju chceš naozaj chrániť, chráň jej dušu.*“

Podľa autora by muž mal v žene vidieť odraz neba. Jeho problém

nespočíva v kráse ženského tela, na ktoré je dokázateľne citlivý, ale v tom, ako sa na ňu ženu pozerá. Nemal by na ňu hľadiť ako na objekt, ale mal by sa na ňu pozeráť tak, ako sa na ňu pozerá Boh.

Autor sa odvoláva na slová sv. Jána Pavla II., ktorý hovorí, že „*Kristus vyzýva každého muža, aby dbal o dôstojnosť každej ženy*“. A pridáva svoj odkaz mužom, povolaným iniciovať dar života: „*Ak by si niekedy stratil zo svojho pohľadu to, ako skutočne milovať, predstav si Ježiša, ako visí na križi a hovorí ti: „Takto som priviedol svoju nevestu do neba. Ako inak by si tam mohol priviesť ty tú svoju?“ Križ nám pripomína, že obeta je podstatou pravej lásky.*“

- Elena Blašková -

Slová môžu liečiť, hladiť, slová môžu ranit', zabiť'

Každodenne si vypočujeme, vyslovíme množstvo slov. Niektoré nás obohatia, iné zas rozladia. Slová vyslovené v hneve, so závisťou... A naopak, s láskou, nežnosťou, prajnosťou dobra... Citlivo vníma naše vnútro negatívne alebo pozitívne.

Pokúsme sa pri vzájomných stretnutiach v rozhovoroch vysloviť SLOVÁ, ktoré sú obohatením pre oboch aktérov dialógu. Neskláznime iba do lamentácií, nadávok na všetko a všetkých...

Nie náhodou pri ranných stretnutiach s iným človekom vyslovujeme pozdrav: DOBRÉ RÁNO, neskôr zas DOBRÝ DEŇ či DOBRÝ VEČER.

Tieto naozaj dôležité a - dovoľím si povedať - vzácne slová, nemusia byť iba formálnym pozdravom ani ošúchanou frázou, ale priáním dobroty a prajnosti, vychádzajúcom z nášho ľudského vnútra. Napriek tomu, že vonku leje ako z krhly a pobolieva nás hlava, či slnko od rána pripaluje a zláti krajinu do farebných impresií.

Každé vyslovené slovo má svoju ozvenu v našom vedomí, podvedomí. Jedovaté slovo otrávi nielen poslucháča, ale aj nás samotných. Strácame vnútorný náboj dobra, a to sa odrazí v našich postojoch, slovách. V návale povinností strácame schopnosť vnímať krásu sveta, prírody, života, ľudí z tej lepšej stránky. Podotýkam - aj z našej lepšej stránky. Nie vždy sa nám to podarí... Dôležité je však pokúšať sa o to.

Deň je taký, akým si ho urobíme sami. Nie nadarmo odborníci opakujú: Pozitívne myslieť je základ našej vnútornej vyrovnanosti a následnej vnútornej rovnováhy obyčajného ľudského štastia.

- Veronika Hoffmannová -

Sr. M. Silvia (Augustína) Hlaváčová, FDC

Narodená:

13.6.1924, Chynorany

Prvé sľuby:

28.8.1945, Trnava

Večné sľuby:

1.05.1956, Tanvald (CZ)

Zomrela:

12.6.2015, Veľké Leváre

- *Nikdy o nikom nič zlé nehovoriť!*
- *V každom prípade odovzdať sa do vôle Božej; dôverovať!*
- *Presná a radostná poslušnosť!*

Tento životný program sr. Silvii nájdeme v jej zápisníku s dátumom Noviciát, 22.4.1944.

Sr. Silvia sa narodila 13. júna 1924 v Chynoranoch ako piate zo siedmich detí rodičom Valentovi a Kataríne, rodenej Bezákovej. Pri krste dostala meno Augustína. V rodnej obci absolvovala základnú a meštiansku školu. Potom pokračovala v štúdiách v Trnave a na Učiteľskej akadémii v Levoči.

Do kandidatúry ju prijala Matka Alexandrina Maďarová, provinciálna predstavená v Trnave 20. januára 1939. Svoje rozhodnutie spresnila slovami: „*Prišla som tu kvôli Tebe Ježišu.*“ (vid' zápisník)

Na Božie volanie odpovedali aj jej dve rodné sestry (jedna vstúpila do Kongregácie Dcér Božskej Lásky a druhá k sestrám tzv. rytierkam) a brat, ktorý sa stal členom Kongregácie školských bratov.

Augustína vstúpila do noviciátu 19.8.1943 v Trnave a dostala meno sr. Silvia. Vo fáze počiatočnej formácie ju viedla magistra sr. M. Oliva Špačková. V tomto období sestra Silvia píše: „*Kto poznáva opravdivo, miluje horlivo. Ježišu, z celej duše Ti sľubujem, že chcem sa snažiť byť v budúcnosti horlivou reholnicou.*“ Ako ju poznáme, usilovala sa tieto slová uvádzať do života. Čas noviciátu jej dal na to dobrý základ i do budúcnosti.

Prvé sľuby zložila do rúk Matky Alexandríny 28.8.1945 v Trnave.

V rokoch 1945 až 1950 pôsobila ako učiteľka na základnej škole a riaditeľka materskej školy v Prievidzi. Za toto krátke obdobie urobila veľa dobrého. Zasiala zdra-

vé semeno kresťanského ducha do úrodnej pôdy srdc detí a mládeže. Svedčia o tom jej žiačky, ktoré si ju veľmi obľúbili a tešili sa z každého stretnutia s ňou aj v dňoch jej staroby.

V roku 1950 bola spolu s ostatnými sestrami násilne odvezená do Ivanky pri Nitre, kde pracovala na poli a v zime pri šití odevov pre väzňov. Po roku boli sestry prevezené na práce do Čiech. Pracovala ako robotníčka v textilnej továrni v Poříčí u Trutnova (do roku 1955), následne v závode Seba v Tanvalde (do roku 1956). Tu 1.5.1956 tajne zložila večné sľuby, opäť do rúk Matky Alexandríny. V ten deň si zapísala do denníka:

„Mária, moja drahá Matka, u Tvojich nôh odpočívam v tento svoj veľký deň. Jak veľká milosť to pre mňa, že ja slabá - životom zranená - a predsa Ježišova, večne Jeho. ... Ježišu, milosť svoju a lásku mi daj...“

Ďalej pôsobila vo Vranom u Slaného (CZ) (1956-1990) ako skladníčka, účtovníčka, vychovávateľka v Ústave sociálnej starostlivosti pre duševne postihnuté ženy.

V tejto komunite (podobne ako neskôr v iných komunitách) niekoľko rokov vykonávala službu predstavenej (1965-1975).

Svoju dobroprajnosť, materinskú starostlivosť, láskavosť a pochopenie mohla odovzdávať aj ako provinciálna radkyňa (1979-1988) a neskôr provinciálna predstavená (1990-1994) Slovenskej provincie, ktorej sídlo v tom čase bolo v Charitnom dome v Rúbani.

Ani po skončení tejto náročnej služby sr. Silvia neodišla do dôchodku.

Naplno pokračovala v službe Provincii v úlohe predstavenej komunity (Bánovce nad Bebravou 1994-1998; Ivanka pri Dunaji, prevzala aj vedenie kandidátok 1998-1999; Žiar nad Hronom 1999-2004).

Po rokoch aktívnej služby bola preložená do Prievidze. Ani tu sa sr. Silvia nedala zlomiť nečinnosťou. Zapojila sa podľa svojich schopností a možností do domácich prác i do apoštolátu modlitby, obetavosti a drobnej služby lásky a dobroprajnosti blíznym. Bola tiež mimoriadnou rozdávatelkou svätého prijímania.

V roku 2010 bola pre zhoršený zdravotný stav preložená do komunity Vo Veľkých Levároch.

Sestru Silviu výrazne charakterizoval hlboký vzťah s Bohom, pokora, skromnosť, láskavosť, dobroprajnosť, srdečnosť, priťažlivý úsmev, jemnosť, citlivosť, vládňosť, veľký záujem o každého človeka bez rozdielu, ochota vypočuť a pomôcť.

Žila hlbokým duchovným životom. Jej úplné darovanie sa a vernosť Kristovi sa dala čítať z jej postojov a prežívania každodenných udalostí.

Tak naplnila svoje predsavzatie: *„Moje skutky nech konám s tým najčistejším úmyslom a nech v skrytosti prinášam Ti drobné obety...; Trápi ma jedno, že bohatstvo duchovných darov, ktoré mi poskytuješ, nevyužívam tak, ako by si to právom odo mňa mohol požadovať. Matička drahá, pomáhaj svojej slabej Silvii.“* (viď zápisník).

Dokázala rozveseliť sestry a navodiť dobrú a veselú atmosféru v komunite, pri stolovaní a rekreácii, aj pri

kontakte s laikmi. Zvučným hlasom a spevom chválila Boha. Vedela ticho trpieť. I napriek svojej chorobe a starobe vydávala vždy svedectvo lásky, obety, ochotnej služby, ale predovšetkým odovzdanosti do Božej vôle. Hovorievala: „*Ako chce Pán*“.

Bola skromná, netúžila po materiálnych veciach, dala prednosť duchovným darom, modlitbe a svätej omši. Pri nedorozumení vedela vždy odprosiť.

Posledné tri týždne života, ktoré prežila už pripútaná na lôžko, vydala svedectvo tichej, skrytej cesty k svätosti: trpezlivosťou, pokojom, vnútornou vyrovnanosťou, láskavým pohľadom a veľkou vdáčnosťou....

Kto je sestra Silvia?

Šťastná Dcéra Božskej Lásky. Boh vo svojej Prozreteľnosti ju povolal do svojej služby a ona mu ochotne povedala svoje áno. Bola pokorná, milujúca, veľmi srdečná a láskavá. Vedela si priznať aj chyby a ospravedlniť sa. Bola to žena modlitby, obetavosti, skromnosti a radosti. A pre nás to bola sestra, ktorej príklad je hodno nasledovať.

Pane, ďakujeme ti za našu sestru Silviu i za všetko dobro, ktoré si zasial skrze ňu v našich srdciach a v srdciach mnohých ľudí.

Odpočinutie večné daj jej Pane.....

Sr. M. Felicitas Vengliková, FDC

Spomienky na zosnulých

Dňa 25. júla 2015 si pripomenieme nedožitých 94 rokov nášho drahého **Jakuba Mečiara** z Prievidze - Necpál, ktorý nás opustil 7. januára 2015.

Za účasť na poslednej rozlúčke ďakuje a o spomienku v modlitbe prosí smútiaca rodina.

Odpočinutie večné, daj mu, ó, Pane.

Dňa 8. júla uplynul rok, čo nás navždy opustila láskavá manželka a matka **Anna Mišíková**.

S láskou a úctou si na ňu spomínajú manžel, dcéra a syn s rodinami.

Aj Vy, ktorí ste ju poznali, venujte jej, prosím, tichú spomienku.

Dňa 10. júla 2015 si pripomínáme 15 rokov od chvíle, čo nás navždy opustil náš milovaný manžel, otec a dedko, pán **Ing. Štefan Karak**.

S láskou spomínáme a za tichú spomienku ostatných úprimne ďakujeme. Manželka, deti s rodinami a ostatná rodina.

Hriešnosť nahradila krásou ducha

(Sv. Angela z Foligna)

Život si užívala plnými dúškami - v bohatstve, rozmarnosti a neviazaných spôsoboch. Prišiel však deň, kedy ju prenikol obrovský strach z pekla. A tak sa rozhodla ísť na spoveď, ale... Sv. Angela z Foligna v prvej etape svojho života anjelom isto nebola.

Angela sa narodila vo Foligne neďaleko Assisi v Taliansku pravdepodobne v roku 1248. Jej rodičia boli veriaci, ale Angelu vo viere nevychovávali. Vyrastala vo veľkom bohatstve a bola všetkými rozmaznávaná. Ovocie tejto výchovy nenechalo na seba dlho čakať. Z Angely sa stala zlostná, namyslená a panovačná mladá žena, ktorá si robila, čo sa jej zachcelo. A keď stretla muža s podobným charakterom, proti vôli rodičov sa zaňho vydala.

Ovocie zla

Po svadbe sa nič nezmenilo. Manželia si neboli verní. Užívali si bohatstvo i početné neviazané vzťahy. Narodili sa im síce deti, ale ani o tie sa veľmi nestarali. Čoskoro všetky zomreli - a napokon sa Angela stala i vdovou.

Nevadilo jej to. Bola ešte dostatočne mladá a pekná a svoj pôvab dokázala uplatniť. Výčitky svedomia, ktoré sa občas objavili, bez problémov prelušila.

Jedného dňa ju ale prenikol obrovský strach pred peklom. Uvedomila si, ako hriešne žila a vybrala sa do kostola na spoveď. Svoje najhoršie hriechy však nedokázala vyznať. K svätokrádežne prijatej sviaťosti zmierenia sa pridalo i svätokrádežné sv. prijímanie.

Premena

V tom čase sa Angela začala intenzívne modliť a prosiť Boha, aby jej do cesty poslal spovedníka, ktorému by dokázala povedať všetko. Zjavil sa jej sv. František Assiský a oznámil jej, že Boh jej prosbu vypočul. Na druhý deň sa Angela - tentoraz už úprimne - vyspovedala u svojho príbuzného, františkána Arnolda. Tým

sa začala úplne nová etapa jej života. Rozhodla sa vzdať všetkého svojho majetku a vstúpila do tretieho rádu sv. Františka. Aby si vyprosila potrebné milosti pre novú životnú cestu, vybrala sa na púť do Assisi, kde sa po prvýkrát dostala do mystického stavu. Žila v úzkom spojení s Ježišom a vedomosťami z nadprirodzených zjavení usmerňovala aj iných. Zachovalo sa viacero jej listov a spisov, ktoré na základe zjavení zaznamenali jej spovedník. Po jej smrti boli Cirkvou schválené.

Angela zomrela 4. januára 1309. Blahorečená bola v roku 1693, svätorečená pápežom Františkom v roku 2013. Cirkev jej priznala i titul Učiteľka teológov. Jej osobnosť je výnimočná tým, že spája laický stav, v tých časoch chápaný ako najnižší na stupni duchovnej dokonalosti, s mystikou. Zároveň nám ukazuje, že svätosť je tu pre všetkých. Nielen pre zasvätených. A nielen pre tých, čo žijú od začiatku „dobré“.

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje:

Kamil Mečiar: Životy víťazov 1.,
www.frantiskanstvi.cz, www.frantiskani.sk

Farská kronika od 24. mája 2015 do 26. júna 2015

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Rebeka Bachledová
Patrik Bahurinský
Tomáš Kleman
Lidia Marhefková
Sofia Lektorová

Manželstvo uzavreli:

Lukáš Kútny a Barbora Macháčková
Tomáš Toška a Lucia Kosztolányiová
Milan Nechala a Vera Mónica Guerreiro
Ramos
Pavel Sochora a Lucia Šnircová
Michal Zamiška a Nikola Košecká

**S kresťanskou nádejou na stretnu-
tie vo večnosti sme sa rozlúčili
so zosnulými:**

Gabriela Farbiaková, 85r.
Veronika Hýreššová, 86r.
Miloš Lednický, 85r.
Lukáš Bedy, 79r.
Mária Szécsényiová, 61r.
Magdaléna Leporisová, 85r.
Cecília Piatriková, 91r.
Ondrej Chromek, 60r.
Mária Mellová, 64r.
Miloslava Veterníková, 78r.
Katarína Modranová, 97r.
Anton Zaťko, 76r.
Marta Dvorská, 85r.
Eduard Vavro, 88r.
Veronika Sojková, 71r.
Daniela Pössová, 58r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Zodpovedný redaktor:

Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Grafika:

Ing. Beáta Voskárová

Redaktori:

ThLic. V. Slovák, Mgr. D. Rončák,
M. Melicherčíková, A. Gálová,
Mgr. E. Blašková, Mgr. Z. Škrináro-
vá

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 €

Fotografie:

Obálka - Mária Melicherčíková

Tlač: PATRIA I., spol. s. r. o.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciam.

PRIEVIDZSKÁ PÚŤ K NANEBOVZATEJ PANNE MÁRII

v Roku zasväteného života

15. – 16. august 2015

„Hľadiť na minulosť s vďačnosťou,
prežívať prítomnosť s nadšením,
objať budúcnosť s nádejou...“

pápež František

Sobota 15. 8. 2015

- 7.30 **Svätá omša** – novokňaz Radovan Hasík, komunita Emanuel Mariánsky kostol
9.00 **Svätá omša** – Matej Trizuliak MS Mariánsky kostol
10.30 **Požehnanie obnoveného oltára** a diskusia s realizátormi obnovy
Mariánsky kostol
16.30 **Slávnostný sprievod** z Kostola sv. Bartolomeja na Mariánsky vršok
18.00 **Svätá omša** – dekan Vladimír Slovák Mariánsky vršok
19.30 **Program pre mladých: koncert** – Kapucíni a Stanley Mariánsky vršok
22.00 **Svätá omša** – novokňaz Marián Husár Mariánsky vršok
23.00 **Adorácia**

Nedeľa 16. 8. 2015

- 7.30 **Svätá omša** – Marek Kotras SchP. Mariánsky kostol
9.15 **Modlitba slávnostného ruženca** Mariánsky vršok
10.00 **Slávnostná svätá omša** – Juraj Ďurnek SchP., provinciál piaristov
na Slovensku Mariánsky vršok
16.00 **Deň farnosti** – športovo-oddychové popoludnie SOŠ Ul. T. Vansovej
súťaže pre deti, tvorivé dielne, guláš,
futbalový zápas ženatých proti slobodným,
hudobná skupina Necpalanka
V spolupráci so Spoločnosťou priateľov detí z detských domovov
Úsmev ako dar

Počas sobotného a nedeľného programu bude možné v Mariánskom kostole pristúpiť k sviatosti zmierenia.

Matúš Palaj - večné sľuby v reholi piaristov
11. jún 2015, Kostole Najsvätejšej Trojice

